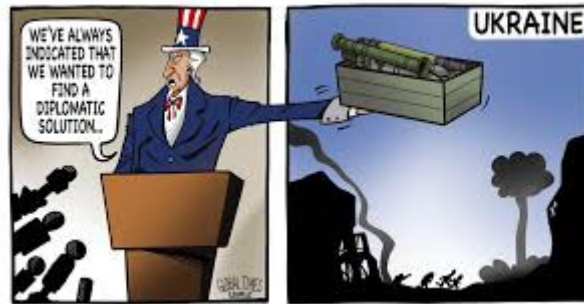

Söndagskrönika: Krigshetsen

Neocons är beteckningen på den grupp som styr Washingtonregimen och fortfarande förhindrar fredsförhandlingar mellan Ukraina och Ryssland. I [en tidigare krönika](#) har jag lite motvilligt översatt beteckningen neocons till nykonservativa. Motvilligt, därför att de inte är konservativa i ordets egentliga mening. Förenklat är missuppfattningen densamma som i svensk politik: eftersom de är mot vänster så är de höger.

Neocons "ideologi" svarar rätt bra samman med en passus i inledningen av en bok som den politiske manipulatören och finansmannen George Soros skrev och gav ut år 2004: *The Bubble of American Supremacy*:

Efter det kalla krigets slut är USA utan tvekan den dominerande makten i världen. Landet har därför kapacitet att påtvinga världen sina åsikter, intressen och värderingar. Världen skulle tjäna på att anamma amerikanska värderingar, eftersom den amerikanska modellen har visat sin överlägsenhet. Under de tidigare administrationerna misslyckades dock USA med att utnyttja sin makts fulla potential. Detta måste korrigeras. USA måste hävda sin överlägsenhet (supremacy) i världen.

Neocons anser att det pågår en kamp mellan ont och gott av kosmiska dimensioner. Det onda i världen kan bara utrotas om USA utan att tveka använder sin militära överlägsenhet. USA har en moralisk skyldighet att sprida demokrati i världen, med vapenmakt.

När Ronald Reagan var president (1981-1989) ansåg hans administration att förhandlingar och diplomati med Sovjetunionen var meningslöst. Sovjetledarna styrdes helt av sin ideologi. De gick därför bara att påverka med militär och ekonomisk makt. När Reagan tog kontakt med Sovjets ledare Michail Gorbatsjov, så ansåg den tidens neocons att det var både meningslöst och oseriöst. När det visade sig att han hade framgång med att bromsa den militära upprustningen, påstods det att han på grund av ålder inte klarade att visa upp den nödvändiga hårdheten. När Reagans diplomati faktiskt visade sig fungera och han lyckades avsluta det kalla kriget, tvärvände dessa neocons och hävdade att Reagan följt deras råd, trots att det var tvärtom.

Under George W. Bush (2001 - 2009) stärkte neocons kontrollen över utrikespolitiken. Bristen på diplomati resulterade i den felaktiga uppfattningen att Saddam Husein hade massförstörelsevapen och det var huvudorsaken till USA:s invasion i Irak. Flyttar vi fram till nutid var USA:s första reaktion på Hamas besinningslösa mordorgier på försvarslösa israeler inte att nu måste en medling ske, utan att sända mer vapen till redan välförsedda Israel.

Att diplomatin för USA är överspelad syns tydligast i Ukraina. I december 2021, efter sju års inbördeskrig i Donbass och mer än 14 000 döda, försökte Putin att få kontakt med USA:s nyvalde president Joe Biden för att förhandla fram ett stopp för Natos expansion. Biden vände ryggen till. USA, Nato och för den delen också Israel förhandlar inte. De vill vinna krig.

För USA handlar det ytterst om att inte förlora sitt världsherravälde, att vara den enda supermakten. För att upprätthålla den krigsindustri som ger världsherraväldet legitimitet måste USA, om nödvändigt, till och med uppfinna sina fiender. I den meningen kom Putin med det allt starkare Ryssland som en skänk från ovan. Det är av samma skäl spänningarna ökar mellan USA och Kina.

Att Ryssland på något sätt skulle hota Nato och USA är en fantasi. Däremot har de all anledning att se ett ukrainskt medlemskap i Nato som en överträdelse av den rödaste av alla säkerhetsgränser. Geografiskt är det den vägen som Ryssland alltid hotats, av Karl XII, av Napoleon och av Hitler. Säkerhetsmässigt är det med ett ryskt perspektiv lika oacceptabelt med Nato i Ukraina som det 1962 var för USA med sovjetiska missilramper på Kuba. Stormakter går i krig om de känner sig hotade. Säkerheten är viktigare än allt annat. Det är bland annat därför de skaffar kärnvapen, trots att dessa kan avsluta mänsklighetens existens.

Anledningen till att Ryssland i februari 2022 inledde sin "speciella militära operation", som de sent omsider börjat kalla för krig, var inte att de ville besegra och införliva Ukraina med Ryssland utan de ville tvinga landet till förhandlingsbordet. Zelensky svarade omedelbart med att bejaka förhandlingar om Ukrainas neutralitet. Inom en månad fanns ett första utkast till förhandlingsavtal där Ryssland och Ukraina var överens. Ryssland skulle dra sig tillbaka om Ukrainas neutralitet garanterades. Nato fick inte expandera längre österut.

Boris Johnson dök helt oväntat upp och stoppade förhandlingarna, på Bidenadministrationens uppdrag. De hade inget intresse av neutralitet och fred. De hoppades att bli av med Putin och att besegra eller åtminstone försvaga Ryssland och om det var ukrainska soldater istället för amerikanska som dog, var det rena drömläget. Dels var de övertygade om att Ukraina skulle vinna kriget, eftersom de hade stora starka Nato bakom ryggen, dels trodde de att de ekonomiska sanktionerna mot Ryssland skulle ge resultat. Inget av detta inträffade.

Det visade sig att den ryska vapenindustrin var mer avancerad än Natoländernas och den ryska militärmakten har efter två års krig i Ukraina långt högre kompetens än Nato. Den som kanske var först med att se detta var FN:s förre vapeninspektör Scott Ritter. Särskilt pekade

han ut den tyska krigsmakten som ett skämt, bättre på att skrävla och bälga i sig öl än att kriga, vilket är begripligt eftersom de aldrig gjort det.

Natoländerna rustar nu för fullt, både i USA och Europa. Fler vapen och mer ammunition! Det finns stor risk för att Nato gör samma misstag som Sovjetunionen gjorde: militarisering. Det var det som Sovjet prioriterade i kapprustningen med USA, i synnerhet under 1970- och 80-talet. Som bekant ledde till det till Sovjetunionens kollaps.

USA och västvärlden bär sig i dag långt mer svekfullt åt än under kalla krigets dagar. En av konsekvenserna är att Ryssland vänder inte bara USA utan också Europa ryggen. Den ryska eliten har alltid beundrat och vänt sig mot Europa men jag tror den kärleken tar slut. Varför skulle Ryssland sitta och vänta på att Europa nyktrar till? Ekonomiskt hamnar Europa i recession medan Ryssland kan byta Europa mot Indien och Kina, långt större marknader. Europa behöver Ryssland. Inte bara därför att Ryssland med Nord Stream levererade energi till låg kostnad utan därför att Ryssland också var en viktig partner när det gällde investeringar, handel och industri. Ryssland behöver inte Europa lika mycket som Europa behöver Ryssland.

Krigshetsen riskerar att ekonomiskt sänka Europa. Om vi tror den danske fredsforskaren [Jan Öberg](#) handlar det inte bara om Europa, utan om att hela det västliga imperiet, med USA i spetsen, förlorar sitt världsherravälde. Han talar om MIMAC, som ska uttydas som USA:s *MilitärIndustriella-Media-Akademiska Komplex*. MIMAC:s maktutövning och krigshets är på intet sätt demokratiskt förankrad. En amerikansk politisk och ekonomisk elit leder USA samma väg som Sovjetunionen tog. De producerar vapen, de säljer vapen, de använder vapen. De anfaller och förstör länder med misshagliga regimer. Våldiga belopp är i omlopp och ägarna till vapenindustrin gör sig förmögenheter. Där MIMAC verkar är de folkens fiender. Se vad som händer i Ukraina, se vad som händer i Gaza. Det är inte i första hand folken som krigar med varandra, det är eliterna. Vapen, militarism och rustning handlar om makt och pengar.

Amerika ägnar sig inte längre åt diplomati men det betyder inte att krig är effektivare. Det krig mot terrorismen som inleddes efter 9/11 har kostat miljoner människors liv men vi har fortfarande terror. Längre tillbaka i historien har vi sett det gång på gång. Nu ser vi det i Ukraina och Israel-Hamas-kriget. Krig löser inte utan fördjupar konflikter.

I [en artikel](#) i The Atlantic magazine skriver Phillips Payson O'Brien, professor i strategiska studier, att Nato löper stor risk att kollapsa nästa år, på grund av växande motsättningar mellan framför allt USA:s republikaner och Europas natomedlemmar. Drar USA in sitt stöd till Ukraina, och mycket talar för att de rätt snart tvingas att göra det, så landar huvudansvaret på Europa, såväl för Ukrainas ekonomiska som militära stöd. Frågan är då varför alla de små länder som utgör majoriteten i Nato ska stanna kvar.

Jag kan undra varför ingen efterträdare är utsedd till Jens Stoltenberg. Han övertalades att fortsätta leda Nato. Nu kommer han ändå att avgå i höst. Kan det möjligen vara så att jobbet inte är särskilt attraktivt, att de som är insatta inte bara ser en USA-kontrollerad krigsmaskin utan också förstår att Nato tillhör en förgångens tid, är en skräcködlas som inte borde ha överlevt.

Nu är vi medlemmar i Nato. Under den långdragna processen har medierna serverat oss hjärndöda rapporter om vad som händer även när ingenting händer. Vi vill vara med därför att vi är rädda för att kriget i Ukraina ska sprida sig till Sverige. Men varför skulle det göra det? Vi saknar landgräns mot Ryssland. Relationen var tidigare inte direkt vänskaplig men heller inte problematiskt spänd. Dessutom, världen behöver det fåtal neutrala stater som finns. Det är nämligen där fiender kan träffas och förhandla med varandra. I sin bok "La défaite de L'occident" (2023) skriver den franske antropologen och historikern Emmanuel Todd:

När det gäller föreställningen att Ryssland skulle kunna angripa Sverige måste jag säga det rakt ut och på ett välbekant sätt: det är en vanföreställning. Även om det är tänkbart att finnarna gjorde ett misstag i sin analys, eftersom de drogs in i NATO av Estland, deras språkliga kusin, måste vi i fallet med svenskarna, som inte ens delar gräns med Ryssland, psykiatriskt diagnostisera dem som att de har drabbats av vansinne.

Det är nästan som i Kejsarens Nya Kläder. Ett barn skulle kunna ställa den förbjudna frågan varför vi ska vara med i en organisation som driver ett proxykrig med Ryssland. Därmed blir vi ju Rysslands fiender!

Före medlemskapet i Nato ingick Sverige i slutet av förra året ett extremt långtgående avtal med USA. Beslutet fattades utan debatt och utan att svenska folket hade någon möjlighet att göra sin röst hörd. USA får tillgång till hela 17 militärbaser i Sverige. Avtalet har inga begränsningar och hindrar således inte ens USA från att föra in kärnvapen. Argumentet är att det gör Sverige säkrare och att landet kan få ett tidigare och snabbare stöd av USA, vid exempelvis ett isolerat angrepp på Gotland.

Varför Ryssland eller någon annan stat skulle angripa Gotland är helt obegripligt, ett argument totalt utan verklighetsunderlag. Däremot, med alla dessa USA:s militärbaser kan vi vara rätt säkra på att Ryssland – för att värna den egna säkerheten – för in Sverige i hotbilden. Om USA i norra Sverige etablerar vapensystem som kan nå den ryska flottbasen i Murmanskområdet kommer Ryssland att svara med motåtgärder. Som Sverigedemokraternas sparkade försvarsexpert [Roger Richthoff](#) konstaterar skulle Sverige kunna bli ett nytt Ukraina, där USA bedriver ett proxykrig mot Ryssland på svensk och finsk mark, med förödande förluster för oss. Att Sverige genom vår politiska elits helt förryckta politik kommer att framstå som ett hot mot Ryssland tycks inte bekymra regeringen.

Jag skulle vilja veta om denna politik, där Pentagon kommer att avgöra Sveriges framtida öde, är vår försvarsminister Pål Jonsons payback till USA och Nato för den kostsamma utbildning vid amerikanska Georgetown University, som avslutades med en PhD i krigsvetenskap vid starkt Natoanknutna Kings College i London. Är Pål Jonson en Nato-lobbyist som sätter USA:s intressen före Sveriges? Kommer Pål Jonsson att gå till historien som mannen som avskaffade Sveriges neutralitet och gjorde landet till ett kärnvapenmål?

Det är nästan Watergate-vibbar på den frågan. Den borde vara lockande för många journalister att gräva i. Och de finns nog, men inte på SVT, inte på Sveriges radio, inte på Aftonbladet, DN, SvD eller Expressen. Lika lite som på någon av Sveriges alla övriga medlöpande tidningsredaktioner.

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2024/03/23/sondagskronika-krigshetsen/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.